

Утврђује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, бранилац оптуженог Антона Лекаја, адвокат Теки Вокши, судски тумач за албански језик Драган Лабовић, а из Окружног затвора у Београду на претрес доведен оптужени Антон Лекај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни смо да се главни претрес одржи, процесне претпоставке су испуњене?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Приступа се узимању личних података од оптуженог, па се констатује да је пред овим судом Антон Лекај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните и приђите пулту и укључите микрофон. Реците ми Ваш надимак? Хоћете преко тумача? Добро, после ћемо га упозорити на право употребе језика. Надимак?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Тони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Тони, име мајке?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Кристина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оца?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Балт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојачко презиме мајке?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Сели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: У Шибеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Вашу адресу, адреса на којој сте пребивали пре него што сте доведени, пре него што сте притворени?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Улица Ђон Бузуку бб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од када сте на тој адреси, од када живите ту на тој адреси?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Мислим, тридесет година, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. После када сте се оженили, јесте и даље на тој адреси, значи на тој адреси сте одувек?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту живите са родитељима?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звала та улица раније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, Тужиче, то ћемо касније. Реците ми, Ваш датум рођења?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: 03.06.1980.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто су у неким подацима које је нама доставио СУП Ђаковица, Ваш датум рођења 03.03.1979. године?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: То није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у изводу из матичне књиге рођених из Шибеника, је ли тај датум или неки други, да ли је нека грешка у том изводу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Грешка, грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше држављанство, држављанство?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: СФРЈ, Југославија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По народности Албанац?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога, пошто у оптужници стоји да добро говорите и разумете српски, реците ми, је ли та констатација тачна или то баш није тако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ја разумем што причате, али ја неколико пута истражном судији и Вама сам рекао, мислим кад сте били са Хашким трибуналом, једанпут, тамо код мене, ја разумем све што кажете, али понеке речи мислим да треба да ми помогне мало тумач, пошто Ви причате граматичније, ја не причам граматички, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, шта сте по занимању?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Златар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожењени сте, је ли тако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дете имате?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико година има дете?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Сада је напунило четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмени сте? Јесте писмени? Јесте ли писмени?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју сте школу завршили?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Економску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војску нисте служили?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од имовине шта имате? Да ли имате, нека кућа, неко имање да се води на Вас?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: На моје име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, имовина Ваша?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, у моје име персонално или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да се нешто води на Вас? Кућа, имање или тако, непокретност?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: У моје име нема, не, у родитељима, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли до сада некада осуђивани?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се води неки други кривични поступак против Вас?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови подаци што су у оптужници, у оптужници стоји да је Ваша адреса Вука Караџића бр.398?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, то није тачно, то је од СУП-а Ђаковице, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, та улица коју Ви сада наводите, Ђон Бузуку бб, да ли је та улица мењала назив, да ли се некако другачије звала раније?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Брековац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је насеље Брековац.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Само Брековац се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А, реците ми тачно, где станујете, да ли је то близу католичке цркве?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, мислим пет минута.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Од католичке цркве, је ли тако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту близу онај мост у насељу Брековац?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, то нас подели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је ту близу самостан? Црква, да ли је преко пута ту самостан неки близу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Као, самостан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Манастир?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Близу мене, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је близу нека касарна?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Па, касарна је код цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све у тој улици где Ви живите?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Како да Вам кажем, има мислим до километар, од цркве до моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај део где Ви живите католичка махала се зове или?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Има католичке, има и друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се некада та улица звала Католичка улица?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одувек је носила?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Католичка улица се звала код цркве тамо горе, код нас – не, код мене – не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде даље у оптужници стоји да сте одговарали као малолетник због имовинских кривичних дела. Да ли је то тачно?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: За једно, да, то је као мало и не сећам се баш добро, сећам се, сећам се, неки случај са Слобом Ковачевом, Ковач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово када Вас питам само.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: А друга дела – не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим то да ли су подношене пријаве, него, да ли је вођен неки судски поступак против Вас као малолетника?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме интересује.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Никада.

Лични подаци као на записнику из истраге од 27.08.2004. године, с тим што изјављује да његов надимак није Балт, већ му се тако зове отац, да његов надимак није ни «Пинђо», да не живи на адреси Вука Караџића бр.398, да то није тачно, јер већ тридесет година живи на адреси коју је навео, Ђон Бузуку бб.

У вези датума рођења и предочавања података СУП-а Ђаковица, да је рођен 03.03.1979. године, изјављује да то, такође, није тачно и вероватно је то грешка из извода из матичне књиге рођених Општине Шибеник, пошто вероватно у изводу стоји тај датум, а такође наводи да није тачно да је против њега као малолетника било какав поступак вођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша права у кривичном поступку су, да нисте дужни да изнесете одбрану, нити да одговарате на постављена питања. Све што изјавите може бити употребљено као доказ против Вас. Имате право да током поступка употребљавате свој језик. Имате право да се цео ток главног претреса, да се преводи на Вашем језику и потребно је да пажљиво пратите ток главног претреса. Имате право да изнесете чињенице и предложете доказе у своју одбрану. А сада ми реците поводом овога, да ли ћете износити одбрану и да ли тражите да током поступка употребљавате свој језик и да Вам се ток главног претреса преводи на Ваш језик?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја сам пре него што сте Ви дошли, покушао сам да замолим персонал да мало обавим неки разговор са оптуженим, ако ми дозволите, једно пет минута, не даље, може и овде, обзиром да, ја ћу са њим да разговарам на албанском, веома кратко ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Мислим, не мора се публика искључити, обзиром да ћемо ми на кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ја молим Вас да у име моје да разговара нешто мој адвокат, овде у судници, пошто ја сам већ предложио да разговара нешто у име моје у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Хвала. Госпођо председнице, ја сам после главног претреса претходног који смо имали, ја сам њега подсетио, мислим да је било то 12. и он ме је овде оптужени подсетио на неке околности које сам ја био изгубио из вида. Додуше, он ми је навео да сте Ви учествовали у поступку када је он саслушан испред истражитеља Хашког трибунала. Ја сам дана 18.11.2004. године, телефоном сам позван из Ђаковице од одређених субјеката и ја сам по том позиву 19.11.2004. године био у Београду. Сагласно неким препорукама, успоставио сам контакте са компетентним лицима Хашког трибунала и истог дана сам био у београдској канцеларији Хашког трибунала. Детаље око тога не бих желео сада да изнесем. Исти дан од компетентних лица Хашког трибунала сам обавештен да они желе да обављају интервју са мојим браћеником, овде оптуженим Антоном Лекајем, јер је он осумњичено лице по Хашком трибуналу. Обавештен сам од њих да су представници Хашког трибунала о предњем обавили разговоре и сагласност, прибавили сагласност надлежних органа Државе, Државне уније Србије и Црне Горе и да су у контакту са Тужилаштвом за ратне злочине и са Већем за ратне злочине београдског Округног

суда. Обавештен сам да ће се интервју обављати у канцеларији Окружног, тј. Централног затвора у Београду и да ће тој радњи присуствовати истражни судија Окружног суда у Београду Већа за ратне злочине, господин Милан Дилпарић. Заједно са представницима Хашког трибунала стигло смо у просторије Окружног суда у Београду, односно Окружног затвора у Београду, где су стигли и заменик Јавног тужиоца за ратне злочине, овде уважени колега господин Драгољуб Станковић, истражни судија, господин Милан Дилпарић и Ви сте, госпођа Оливера Анђелковић, судија Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду. Присутан је био и мој колега други бранилац, адвокат Драгољуб Тодоровић, који је у међувремену оптуженом Антону отказао пуномоћје. Након што је доведен оптужени Антон Лекај, истражни судија господин Милан Дилпарић нас је обавестио да он неће моћи да присуствује саслушању, односно интервјуисању овде оптуженог Антона, због његове спречености, већ да ће ту радњу спровести и предузимати колега судија Оливера Анђелковић. Интервју су обавили Howard Tucker, истражитељ канцеларије Хашког тужилаштва и Peter McCloskey, администратор Тужилаштва. Интервју је снимљен у аудио таре, магнетофоном. Истражитељи Хашког трибунала су нам били саопштили својевремено да ће нам доставити транскрипт тог саслушања и копију аудио таре. Међутим, до задњег дана то нисам успео да прибавим. Наиме, пре завршетка интервјуа, било је то обећано од стране присутних истражитеља, припремајући се за овај главни претрес неколико пута сам, након обављеног разговора, што ме је подсетио мој брањеник, обзиром да сам покушао, нисам био много сигуран и покушао да прибавим доказ о томе да сте Ви учествовали, на крају, прекјуче сам добио компакт диск кога сам слушао у мојој канцеларији, у коме се потврђује да сте Ви присуствовали саслушању овде оптуженог. Ја Вас подсећам, а подсећам и веће, да до тог дана овде окривљени Антон није био дао одбрану, он се бранио ћутањем. Он је прву одбрану своју дао након што је саслушан од стране истражитеља Хашког трибунала и то је, дакле, пред овим судом дао одбрану дана 08.12.2004. године. Ради отклањања неких недоумица, дилема, још једном изјављујем да уопште не сумњам у Вашу част и професионалност, међутим, свестан сам чињенице, да уколико Ви будете судили ову ствар, да ће бити проблема што се тиче доношења судске пресуде, одрживости такве судске пресуде, јер сматрам да би таква радња представљала битну повреду одредаба кривичног поступка. Међутим, а то би било супротно мом убеђењу да Вам не укажем у старту овог суђења. Стога ја сматрам, а остављам већу и надлежним судским органима да то пресуде, да су се стекли законски услови за Ваше изузеће, у смислу чл.40. став 1 тачка 4. Ја сам спреман да овом суду, предајем ради копирања овај компакт диск, уколико постоје техничке могућности, на основу кога се потврђује да сте Ви учествовали у спровођењу истражне радње која је инкопатибилна са Вашом улогом као председника већа. Стога ми тражимо изузеће и нека овај суд. Нама уопште није у интересу да се овај процес пролонгира. Ја сам свестан тога, да и уколико суди неко друго судско веће, да последице по мом брањенику неће бити горе. Насупрот томе, мислим да сте се Ви припремили за овај главни претрес и да ће ова радња тек да се пролонгира процес. Још на крају ово да кажем, ово молим Вас немојте третирати као опструкцију овог главног претреса, јер на ову околност је мени указивао мој брањеник и тек сам прекјуче званично потврдио, имам доказ о томе, да сте Ви учествовали у тој радњи, мада не сумњам да ћете Ви то потврдити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има само једна корекција, ја ту нисам био, нити сам о таквој радњи обавештен. Само толико.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја имам убеђење да сте били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, не, није био.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, у вези тога, како се изјашњавате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу да се изјасним, ово је приговор, заправо тражи се овде Ваше изузеће, да се једноставно не започне са претресом и да се одлучи о том изузећу, јер ово је нека друга околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја заиста нисам упознат са тим, нико ме није обавестио.

Бранилац оптуженог, адв. Теки Вокши тражи да се из суђења изузме председник већа – судија Оливера Анђелковић, а на основу чл.40. тачка 4. ЗКП-а, наводећи да је била присутна када су истражитељи Хашког трибунала обављали разговор са оптуженим у Окружном затвору у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу пет минута, па ће веће да одлучи.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за изузеће браниоца оптуженог, јер је усмерен на одуговлачење кривичног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде, нити је председник већа вршио истражне радње, а и Ви сте били присутни када су истражитељи Трибунала обављали разговор са окривљеним, према томе, знали сте то још тада. Ја бих позвала оптуженог да приђе пулту и да се изјасни у вези овога што смо питали, да ли ће одбрану изнети и да ли ће употребљавати свој језик у поступку?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, своју одбрану ћу поднети и употребићу свој матерњи језик, албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени поучен о својим правима у кривичном поступку, у смислу чл.9., чл.13. став 3, чл.89. и чл.318. ЗКП-а, па изјављује да ће одбрану изнети, а да ће током поступка користити свој матерњи, албански језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих позвала само тумача да, да ли имате ту текст заклетве, да положите заклетву и да Вас упозорим да је давање лажнога исказа, односно у овом случају превода, кривично дело.

Председник већа позива судског тумача за албански језик Драгана Лабовића да у смислу чл.95. и чл.117. ЗКП-а, положи заклетву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: На основу чл.95. у вези чл.117. ЗКП, заклинам се да ћу преводити савесно и непристрасно по свом најбољем знању и да ћу тачно и потпуно изнети свој превод.

Главни претрес почиње тако што заменик Јавног тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић чита оптужницу, КТРЗ бр.7/04 у 10 часова и 45 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На основу чл.46. став 2 тачка 3. и чл.265. став 1 и чл.266. Законика о кривичном поступку

О П Т У Ж У Ј Е М

ЛЕКАЈ АНТОНА

Што је:

У току јуна 1999. године на територији општине Ђаковица, Аутономна покрајина Косово и Метохија, за време оружаног сукоба између војних снага Савезне Републике Југославије и полицијских снага Републике Србије, са једне стране и припадника наоружане војне формације Ослободилачке Војске Косова – ОВК, са друге стране, те истовремено у контексту ратног сукоба између снага Савезне Републике Југославије и Коалиције НАТО пакта, а искоришћавајући ситуацију када су се војне снаге Савезне Републике Југославије и оружане снаге

Коалиције налазиле у фази прекида ратних дејстава и у фази повлачења са Косова и Метохије, а као припадник наоружане војне формације Ослободилачке Војске Косова, Војне полиције – тзв. групе «Ципат», кршећи правила Међународног права за време оружаног сукоба садржана у одредбама чл.2. став 1, чл. 3. став 1 тачка 1. и став 2 тачка а), ц) и д), те чл.27. став 1 и 2 Четврте Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата, од 12.08.1949. године, чл.51., 75. и 76. Допунског протокола I – о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба, те чл.4. тачка 1. и 2. тач. а) и е) и чл.13. Допунског протокола II о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба, у заједници са Шкупи Арбеном, Аземи Шабаном, Укшинај Рифатом, Хекуран Ходом, према којима је поступак издвојен, пок. Бестражимим Бесимом, према коме је поступак обустављен и другим за сада непознатим припадницима Ослободилачке Војске Косова, припадницима јединица које су се налазиле под командом Харадинај Рамуша, команданта Оперативне зоне «Дукађини», заједно предузимао радње, свестан заједничког деловања ради остваривања заједничког циља; успостављања потпуне контроле над територијом Косова и Метохије од стране Ослободилачке Војске Косова и протеривања неалбанског живља са тог подручја, према цивилном становништву неалбанске националности вршио противзаконита затварања, лишавајући их права на правилно и непристрасно суђење, према цивилном становништву вршио убиства, мучења, нечовечка поступања, повреде телесног интегритета и силовања.

Па је тако:

-12.06.1999. године око 17,30 часова, у близини фабрике «Емир Дураку», у заједници са Шкупи Арбеном, Бестражиним Бесимом, Укшинај Рифатом и Хекуран Ходом, зауставио сватовску колону у којој су се налазили Роми, оштећени: малолетна Тафај Софија, Тафај Хасан, Шаља Ређ, Шаља Бедри, Шаља Сали, Зећири Гзим, Зећири Афијета, Краснићи Бајрам, Љушај Звездан, Бала Шабан, Бериша Сали, које је противзаконито затворио и у просторији портирнице фабрике држао затворене 3-4 сата, за које време су их сви заједно и истовремено кундацима и ногама тукли по глави и телу, при чему је Шкупи Арбен ножем наносио телесне повреде у виду посекотине по телу Љушај Звездану, Зећири Гзиму и Бедри Шаљи, а затим, око 18,00 часова, заједно са припадницима ОВК, пребацио у подрум хотела «Паштрик», пошто је такву наредбу преко радио везе примио окр. Хекуран Хома, где су сви били затворени четири дана и четири ноћи и за то време, непрекидно, сам или у заједници са другим припадницима ОВК, злостављао све оштећене и ударао их палицама или рукама по глави и телу, покушавајући да од њих изнуди признање о сарадњи са српским снагама и о њиховом наводном учешћу у борби против ОВК, претио да ће их убити говорећи: «Шта сте чекали, што нисте отишли у Србију, овде нам нисте потребни», па је заједно са другим припадницима ОВК, ножевима наносио телесне повреде свим затвореним лицима, секући им поједине делове тела, наносећи им и убодне ране по телу и по њиховим телима гасио цигарете, приморавајући поједине оштећене да пију своју мокраћу из пластичних посуда или једу измет,

-12.06.1999. године око 19,00 часова, одвео малолетну Тафај Софију у хотелску собу, где јој је, заједно са за сада непознатим припадником ОВК, претио како ће је убити ако се не скине, при чему јој је показао нож и пиштољ, а како су обојица били и наоружани аутоматским пушкама, то су је претњом да ће непосредно

напасти на њен живот, принудили да скине одећу са себе, те је над њом извршио обљубу, после чега је и непознати припадник ОВК, искористивши околност да је отпор оштећене сломљен, такође, над њом извршио обљубу,

-13.06.1999. године, у јутарњим часовима лишио слободе на за сада неутврђен начин и противправно затворио у истом подруму хотела «Паштрик» оштећеног Кершија Мехмета, а истог дана, око 18,00 часова и оштећеног Гаговић Радета, које је злостављао, ударао их палицама или рукама по глави и телу, ножевима наносио телесне повреде у виду посекотина или убодних рана, и по њиховим телима гасио цигарете,

-у ноћи 13. и 14.06.1999. године тукао оштећеног Шаљи Бедрија, над којим је извршио противприродни блуд, тако што му је окр. Шкупи Арбен ставио свој полни орган у чмар, док му је окр. Лекај Антон истовремено стављао свој полни орган у уста, а затим оштећеном Гаговић Радету нанео тешке телесне повреде, тако што је стајао у непосредној близини и пазио на друге затворенике, за време док је пок. Бистражини Бесим додао свој нож окр. Шкупи Арбену, који је ножем Радету одсекао десно уво, а потом, одсечено уво угурао у уста ошт. Шаља Ређи и натерао га да га једе, након чега је пришао Краснићи Бајраму истим ножем, у намери да га лиши живота, задао ударац у пределу грудног коша са леве стране, наневши му убодну рану у пределу срца, услед које је овај одмах преминуо,

-па је тако укупно противправно затворио тринаест лица, које је држао затворене и према њима вршио мучења и нечовечна поступања, да би 14.06.1999. године у вечерњим сатима, по наредби Харадинај Рамуша, пустио на слободу малолетну Тафај Софију, Тафај Хасана, Зећири Гзима, Зећири Арфијету, Сали Беришу и Бала Шабана,

-у ноћи 15.06.1999. године, око 02,00 часова, заједно са Бестражимима Бесимом, Азема Шабаном, Укшинај Рифатом, везао Бедри Шаљу, Шаља Ређу, Љушај Звездана и Гаговић Радета, пошто им је Арбен Шкупи саопштио да ће по наредби Рамуш Харадинаја бити стрељани, након чега су их сви заједно и истовремено утоварили у неколико возила и одвезли на место зв. «Гропа Цофтинаве» у близини кланице «Агими», где су их постројили један до другогa лицем окренутим према њима, а потом, сви заједно и истовремено из аутоматског оружја, из непосредне близине, испалили неколико рафала и при том лишили живота Љушај Звездана, Гаговић Радета и Шаља Ређу, док је оштећени Шаља Бедри, искористивши непажњу и побегао са лица места,

-чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1 Основног кривичног закона, у вези чл.22. истог Закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим тумача за албански језик да прочита ову исту оптужницу, односно само диспозитив на албански језик. Седите. Ево ја ћу да Вам примерак дам. Значи, не читате личне податке, само одатле.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Ја се извињавам, до образложења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читате, значи, диспозитив оптужнице од овога, «што је» до образложења, значи, само тај део, без овога «предлажем» и без личних података.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Без личних података? Добро.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Овај предлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора даље.

Оптужницу прочитао на албански језик судски тумач за албански језик Драган Лабовић.

Оптужени преко судског тумача у своју одбрану износи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас само замолила, ако ћете одбрану износити на албанском језику, значи, реченицу, па тумач да нам преведе, па тако, да не бисте причали у континуитету, па тумач после да не стиже превод. Да ли ме разумете?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја имам један предлог. Имајући у обзир да се ради о деликатној ситуацији, ја у смислу одредбе чл.292. тражим да се са читавог комплетног главног претреса искључи јавност, обзиром да се ради, ради чувања и заштите морала, заштите интереса овде оптуженог и личног и породичног живота окривљеног или и оштећени, у смислу чл.292. Сматрам да су се стекли законски услови. Предлажем да се то уради комплетно за читав главни претрес, јер ми нећемо знати који сведок на које околности у смислу оптужења ће бити, ће се изјаснити. Прва ствар, и друга ствар, ја бих се осврнуо још једном на питање овог предлога који смо поднели, ми смо указивали на околности да сте Ви учествовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ одлучено, немојте се враћати назад.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Само ово ми дозволите, да се то ради по службеној дужности, ми не морамо уложити предлог и то није везан роком, ни један пропис не искључује, само по тачки 6. је везан роком. Остало нису везани роком, тако да сматрам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе је веће одлучило, ја бих Вас молила да се вратите на ово. Јесте ли завршили са предлогом за искључење јавности?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да.

Бранилац оптуженог у смислу чл.292. ЗКП-а, предлаже да се са главног претреса искључи јавност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац у вези овог предлога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилац се противи, јер налази да нису испуњени Законом предвиђени услови да се искључи јавност, нема потребе за тим.

Тужилац се противи овом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је овај предлог већ у некој писменој форми окривљени у једном поднеску и достављао суду, веће је у вези тога већ разматрало и одлучило да се овакав захтев, уколико буде био стављен на претресу, одбије као неоснован, јер заиста нема разлога из чл.292. ЗКП-а да се искључује јавност, посебно што је јавност већ упозната са оним шта се оптуженом ставља на терет, а мислим да је у интересу оптуженог да јавност чује његову одбрану.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснован предлог браниоца оптуженог да се са главног претреса искључи јавност, јер нису испуњени законски услови из чл.292. ЗКП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам поднео захтев судећем већу и пре десетак дана око ове ствари. Суд ме о томе није обавестио, хоћу рећи, није о томе одлучио.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Лекај не признаје српски суд, када сам ја рекао да не признајем ја српски суд, никада.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Овде се не ради о главној ствари о којој се суди, већ о томе да новинари и уопште медији не приказују право стање ствари, већ пишу одређене неистине, као што је то у чланку који сам показао. Ја се осећам крајње, имам проблема због тога, великих нелагодности, јер сам једини Албанац у затвору, тако да се осећам доста несигурним. Дакле, то је суштина мојих приговора. Ја немам ништа против суда, него се ради о томе, да се истина изнесе и да се ради о, дакле, да се изнесе у медијима истина. Ја никада нисам рекао да не признајем српски суд, никада нисам изјавио, већ радим на томе и предлажем изузеће суда и да се ова ствар повери органима УНМИК-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су све предлози које смо чули, о којима смо одлучивали. Ја једино што могу да замолим представнике медија који извештавају са

овог суђења да посебно воде рачуна о презумпцији невиности и сада да кренемо, изнесите своју одбрану. Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Оптужницу сам разумео, у целини је схватио, нисам крив и не осећам се, односно, немам са овим што се овде износи, нисам у тој ствари, дакле, нисам учествовао у томе. Ја испред суда овога изјављујем, Антон Лекај рођен у Шибенику, рођен сам 03.06.1980. године. Живим, тренутно моје пребивалиште је у Таковици, у близини насеља Брековац. Током године 1998., 15. јула прихватам да сам приступио Ослободилачкој војсци Косова, али не по целој територији области Дукађини, него у селу Јуник, које село је највеће на територији Косова и у близини Калаваје и у подручју села Доброши. Никада нисам био под командом Рамуша Харадинаја, већ сам био под командом команданта Бедри Шаље који је током борби и погинуо. Не признајем ову оптужницу, не прихватам је, не прихватам ове оптужбе које ми се стављају на терет. Не прихватам да сам у било ком тренутку починио силовања, или да сам било кога повредио или посебно, такође, да сам било кога лишио живота. Ја, Антон Лекај, оптужен овом оптужницом, даћу у сваком погледу мој алиби да нисам починио ова дела за која се теретим. То је моја изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у потпуности при ономе што сте изјавили истражном судији?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да. Пита, да ли се односи ово питање на изјаве које је дао истражитељима страних органа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 08.12.2004. године, истражном судији овога суда у предмету Ки.В.5/2004?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, остајем код своје изјаве коју сам тада изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, малопре сте рекли да сте 15. јула ступили у ОВК. Које је то године било?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 15. јула 1998. године? Овде у списима предмета постоји нека фотографија?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, ја сам видео ову фотографију и прихватам да сам ја на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, покажите ми, шта Ви имате обучено на тој слици, шта имате од оружја у рукама?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Калашњиков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко обележје ОВК на овој фотографији?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мислим да имам на капи ознаку, али не видим баш најбоље фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ту фотографију, па ћемо дати оптуженом у руке. Да ли имате нека обележја, неке амблеме који указују да сте припадник ОВК, УЧК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Треба да има, треба да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) На капи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки амблем УЧК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, амблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте изјавили да, ја молим фотографију да вратимо, у истрази сте изјавили да сте Ви приступили ФАРК-у 1998. године, па ми објасните сада?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошло до, да ли је ФАРК једно време био одвојен од ОВК, па су после били измешани или су били од почетка заједно?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) ФАРКУ-у је, значи, оружане снаге Косова, имали су амблеме УЧК, ОВК, али командовање им је било јединствено, тако да је тачно да сам ја био у ФАРК-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ми објасните, када сте онда постали припадник, кажете, да сте припадник ОВК? Од када је то почело? Били сте у ФАРК-у, а од када сте почели да будете припадник ОВК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) 1998. године, око 15. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадник ОВК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, припадник ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је до тада, до 15. јула 1998. године, био припадник оружаних снага Косова, односно ФАРК-а?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, нисам. До тог времена, није било никаквих формација, нити је било говора о томе да постоји некакав ФАРК. Тај ФАРК о коме се говори је формиран, основан у селу Јуник, који је имао све команде из Албаније, тако да ФАРК и УЧК су имали, нису никада били под јединственом командом, али су међусобно сарађивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Ви мени објасните, с обзиром да сте истражном судији тврдили да сте били припадник ФАРК-а, данас на претресу чујемо да сте од 15. јула 1998. године припадник ОВК, објасните ми то, с обзиром да кажете да то није исто, реците ми, коме сте Ви припадали?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја разумем шта ме питате, али ја покушавам и мислим да сам довољно јасан, покушавам албански да то кажем. Мене приликом испитивања код истражног судије, нисам био питан, да ли си био припадник ФАРК-а, да ли сам, дакле, био припадник ФАРК-а, него је питао, када си отишао у ОВК, када си приступио ОВК и ја сам онда рекао датум 15., као што сада кажем. Никада ме истражни судија није питао за ФАРК, дакле, да ли си био припадник ФАРК-а и уопште да ли си од датума 15. био, приступио ФАРК-у, такво питање нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у записнику из истраге је ушло да сте били припадник ФАРК-а, сада тврдите да сте од 15. јула припадник ОВК? Сада дефинитивно разјасните, чији сте припадник били?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам како другачије и како детаљније да објасним. Никада истражном судији нисам рекао да сам приступио ФАРК-у. Накнадно, дакле, накнадно када је истражни судија помињао ФАРК, ја сам се онда изјашњавао о томе, ја у почетку нисам имао та питања о ФАРК-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи, то смо сада појаснили, нисте били припадник ФАРК-а, него припадник ОВК.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Опростите, да ли ја смем да разјасним ову околност преко питања, нећу ја да утичем на његову, како он да изложи одбрану. Реците нам, шта је ФАРК, ко је руководио ФАРК-ом?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Бујар Букоши.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ко је Бујар Букоши?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Бујар Букоши.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Председник владе у избеглиштву, косовске владе у избеглиштву.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Познато је суду шта је био.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Могу ли на албанском, ако је Вама угодно да преводи, не знам како је погодније.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Дакле, и једни и други припадници, и ФАРК-а и УЧК били су у униформама.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: И један и други су били, они су се звали себе припадници УЧК, команда је различита, само команда се разликовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро, мислим, јер Ви не знате околности за то, вероватно и мало лутамо око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада смо разјаснили, 15. јула 1998. године били сте припадник ОВК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, ОВК и ФАРК-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, у вези, пошто сте били припадник ОВК, коме сте припадали? Рекли сте да сте припадали некој бригади «Бедри Шаљи» која се, командант је био Бедри Шаљи, па када је он умро, објасните, при којој оперативној зони је била та, да кажем, бригада у којој сте се Ви налазили?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Бригада? Бригада 134. «Бедри Шаља». «Бедри Шаља» је био у области Дукађини, у Јунику, али под командом привременог команданта Бујара Букошија, привременог команданта из азила, у азили, у избеглиштву, Бујара Букошија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, та Ваша бригада у којој сте Ви били, припадала је оперативној зони «Дугађини»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, да ли знате колико је ОВК имао тих оперативних зона на целом Косову?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не бих знао тачно. Величину, број бригада не бих знао тачно да одредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бригада, него, колико је било за цело Косово, колико је било оперативних зона? Ви кажете, припадали сте «Дугађинију», колико их је још било?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Лапска зона, Дреничка, према Качанику једна зона којој не знам тачан назив, према Призрену. Призренска зона је формирана 1999. године и била је у Неродимљу, такође. Не бих знао за друге које су још и да ли их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете ли да кажете, ова оперативна зона «Дугађини», која подручја, која места је обухватала? Да ли је то била Ђаковица, које општине, које подручје?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ђаковица, Пећ, Глина, Ругова, Пећка Ругова, Исток, Рогово које припада Хасу, Хаској области, све према Призрену до неког дела. Не знам, ни сам не знам прецизно до којег тачно, које области, али знам да је у том делу према Призрену, да ли је до Суве Реке, мислим, верујем, то је старији назив, како се зове та област, Дугађинска долина, а заузима, обухвата све те делове, сва та места која помињете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све? Да ли је општина Дечани припадала оперативној зони «Дугађини»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било бригада у тој, да ли је знате, колико је било бригада укупно у тој оперативној зони «Дугађини»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) 137, 138, могуће 139. Нисам сигуран, не смем да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то спомињете бројеве бригада, 137, 138?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, толико бригада је у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико бригада у оперативној зони «Дугађинија»? Ево, погледајте ову фотографију. Да ли препознајете лице са ове фотографије, ко је то?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Рамуш Харадинај.

Оптуженом је предочена фотографија Ки.В.13/04-К.В.4/05 са 135. стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли га лично познајете?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Лично са њим никада нисам разговарао, али сам га видео како пролази два-три пута, како пролази у близини где сам се налазио. Лично са њим нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Вас Тужилац тужи да је он Вама био командант, Ви сте већ рекли да није, па ми појасните, да ли је Рамуш Харадинај био командант оперативне зоне «Дугађини»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Рамуш Харадинај, чуо сам током 1999. године и до краја, негде око краја 1999. године, да је Рамуш Харадинај био командант те комплетне зоне, да је произведен, да је постављен, да је именован за команданта те зоне. Иначе, ја тврдим да је било и изјављујем да је било много лица који су се представљали као команданти комплетне зоне «Дугађини». Много је било таквих случајева, али лично нисам био под његовом командом, а уколико судско веће има неки доказ о томе, ја бих волео да ми се то покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље Вас Тужилац тужи овом оптужницом да сте у оквиру ОВК припадали војној полицији, некаквој групи званој «Ципат»? Да ли је то тачно и да ли је постојала таква нека група, да ли сте Ви чули за то?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ову оптужницу коју овде имам, први пут сам прочитао у новинама, у штампи и прочитао за тај назив «Ципат». Ја нисам за тај назив чуо током борби, тек касније, дакле, у штампи сам прочитао, а на нашем језику ципат значи унутрашњост фудбалске лопте, тако да мени тај назив то значи. Уколико има какав документ, уколико постоји какав документ у том смислу, ја молим да се покаже да видим, ја не знам за то. Дакле, за то име тада на Косову нисам чуо, већ сам прочитао овде у штампи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је постојала војна полиција у Ђаковици или тамо где сте Ви били при Јунику, да ли сте виђали војну полицију?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они били обучени, да ли су имали неке ознаке?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Имали су ознаку војна полиција и амблем се простире од рамена према доле, до половине руке и стоји написано «ПУ»

- бело црна ознака «ПУ». Неко би имао и амблем, а неко опет не би имао тај додатни други амблем поред наведеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, је ли њима био, при војној полицији, да ли је био неки командант Фадиљ Ниманај? Да ли сте чули за то?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Чуо сам за ово лице и ову особу сам и лично контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био командант тој војној полицији, да ли је под његовом командом?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Он је био командант војне полиције, али не на територији где сам се ја налазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на којој територији је он био командант за војну полицију?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) На страни Албаније, извињавам се, нисам га чуо добро, на страни Јабланице. То се још место зове Душкај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је постојала нека специјална јединица «Црни орлови» при ОВК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) О тој групацији, о тој јединици сам чуо након борби, након рата и из извора из штампе сам такође прочитао, не овде у Србији, него на Косову. Дакле, после рата сам о томе чуо и слушао о тој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули, каква је то јединица била, шта су причали, шта је та јединица радила, «Црни орлови»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Једно време су били у Албанији, налазили су се у Албанији и на основу извора из штампе, а не на основу мојих личних сазнања, могло би да се затражи тај извод из штампе косовске. Они нису на територији где сам ја био, они нису деловали, макар ја нисам чуо да су они деловали, али сам из извора из штампе и другог сазнао и на други начин, да су они после борбе, после рата, дакле, се појавили и да су деловали као нека врста специјалних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њихов командант био Идриз Баљај-Тогер?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Може да буде, ја сам чуо, могуће да је он био командант, могуће да није био, постоји и једна и друга могућност, али на основу онога што сам прочитао у штампи, говорило се о томе, да је он у једном периоду био у области «Дугађинија». Али, онда, после рата, то сам чуо исто, да је оптужен за одређена кривична дела у Пећи, у суду и знам, познато ми је да је од стране суда у Пећи оптужен, од стране УНМИК-ових органа, а суда у Пећи, оптужен као командант ових јединица, због ратних злочина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли знате на подручју Ђаковице, које су бригаде деловале?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) 134., 132, ако се ради о Ђаковици, да ли се ради о самом граду Ђаковица или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За град Ђаковица?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У граду није било бригада, у самом граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове су на ширем подручју општине Ђаковица, је ли тако, 134. и 132? Само ми реците, да ли се та 132. бригада звала «Мурат Зенељи»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мурат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Мурат Зенељи»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) «Зенељи» могуће је да буде, али за Мурат име нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је командант те бригаде био Малић Надрецај-Малићи, 132. бригаде?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не знам, не верујем. Командант ове бригаде је Мурт, без «а», значи Мурт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на подручју целе Ђаковице, да ли је деловала нека 137. бригада «Ђакова», такозвана «Ђакова»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Била је, била је, постојала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био њен командант Абдулах Бабалија?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Чуо сам да је он био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неко лице које се зове Агрон Круезиу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Агрон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Круезиу.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули за њега?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Круезиу? Могуће је да сам чуо, али баш за Агрона Круезиу, нисам сигуран да сам тачно за њега чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Хекуран Ходу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Арбена Шкупија?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је надимак Арбену Шкупију?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Зифа, Арбена Шкупија познаје цела Ђаковица, знају ко је и шта је. Велики број грађана Ђаковице знају, дакле, њих знају грађани Ђаковице, већина грађана, а то што се доводи у везу са мном да сам ја био са њима у некаквим контактима, како се то оптужницом износи, волео бих да имам неки доказ и тражим да ми се покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били припадници ОВК? Хекуран Хода, Арбен Шкупи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, знам да су били, чуо сам за њих да су били борци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бесим Бестрижини, да ли је он био припадник ОВК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) И он је био, он је био један хулиган. Више сам га упознао из ових списа, него на терену, али сам чуо и драго ми је да је ово питање постављено, јер ово нисам био питан током истражног поступка, за Бесима Бестрижинија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли, кажете, познавали сте, какво је било то познанство, да ли сте се Ви са њима дружили или сте их знали само овако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, ја сам само чуо за њих, а нисам се са њима дружио. Међутим, нисам их лично контактирао, а фотографије њихове сам видео и чуо сам да су они били познати. Бесим Бестрижини је погинуо током одређеног сукоба, није у борби погинуо, него током неког конфликта, после борби, после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њих знали како изгледају, да ли сте их знали из виђења, пошто сте из Ђаковице?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мени су они познати, могао бих да на фотографијама које ми се покажу, да их препознам. Уколико Ви имате неку фотографију о томе, ја бих могао да га идентификујем и да кажем да се ради о њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, та лица сте знали овако из виђења, ништа посебно, неко дружење?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Никада, никакву са њима везу, неки контакт нисам имао. Са Бесимом Бестрижинијем, поготову нисам имао никада било какве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Укшинај Рифата, Аземи Шабана?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) За ове људе никада нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Африм Деду да ли сте чули? Африм Деда?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Под тим именом има доста особа у Ђаковици. Био ми је и један професор под тим именом, са тим именом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Томор Морина, да ли сте чули за њега?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Чуо сам за њега у Албанији, током мог боравка у Албанији, за то време док сам боравио у Албанији, чуо сам за то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он био припадник УЧК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Говорило се да је био, али ја га нисам видео, немам лична сазнања. Кажу да је био добар борац и то све, то сам чуо, али нисам лично, немам лична сазнања и нисам њега никада видео у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, док сте били у ОВК, кажете од 15. јула 1998. године, да ли сте Ви учествовали у неким сукобима?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Два пута су нас напали, имао сам две велике офанзиве. Никада лично нисам испалио метак, мада је било нормално, ја сам био жељан да пуцам, јер је била борба, али нисам опалио метак, обзиром да је била борба, да је био рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, када су биле те борбе? Са ким сте се то борили, ко је био, војска, полиција, ко се то борио и када су биле те борбе?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Током 1998. године, све до године 1999., узимали су учешће војска, полиција, парамилитарне, паравојне снаге, политичке одређене снаге, сви су узели учешћа у борби. Посебно када је заузето село Јуник и на основу онога што ја знам и како ја промишљам ту ствар, везано за село Јуник, мислим да је читава ЈНА учествовала у тој бици, затим СУП полиције Ђаковичке. Без њих ни једна борба није могла да прође, мисли се на ове последње полицајца из Ђаковице. И никада не би почео рат без њих, без СУП-а Ђаковица. Они су почели рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су то почели они рат?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Како видим у оптужници да је то почето, да је тај рат почео, фактички ратни сукоби су кренули половином 1998. године, тада су и биле у току и отпочете су стварне, фактичке борбе. Ја говорим у своје лично име, не говорим у име целе ОВК организације и њених припадника, али ово што се ставља мени на терет у оптужници, то не стоји и ја бих тражио, волео, предложио да ми се доставе о томе некакви докази, где сам ја директно учествовао. Негде стоји, у некаквим сам актима прочитао у некој документацији, да 1991. година се помиње као година некаквих сукоба, почетака, као герила, у том смислу, као герилски неки покрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од оружја, чиме сте Ви били задужени?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Калашњиков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калашњиков? Јесте ли имали неки нож?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Никада нож нисам имао, као што га сада имам у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку радио везу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, имао сам. Могу и да кажем каква је била – најновији тип који је постојао у то време, повезан директно са сателитом. Имао сам је, поседовао сам је и користио сам је, али сам је накнадно предао, раздужио ту радио везу. Ја изјављујем да није тачно како се наводи у документацији, да сам ја био неки, много важна особа, личност, токи-воки, како ви кажете, на српском, токи-воки, радио веза. Имао сам је дакле, али сам је раздужио и ово ме нису питали и опет ми је драго да сте ме то питали, јер ово нисам био питан код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези тога Вас и питам, која је Ваша функција била? Ви сте припадник ОВК у 134. бригади, шта сте Ви конкретно радили?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам био обичан војник, моје задужење је било да стојим на рампи и да бележим, евидентирам ко пролази преко рампе и имао сам овлашћење да исконтролишем, а могао сам и да задржим, да их спречим да уђу у зону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су биле те офанзиве, да ли сте Ви учествовали са оружјем? Шта сте радили, да ли сте пуцали? Да ли сте узели учешће у тој борби?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Свега два-три пута сам употребио уопште оружје и то гађајући у мету, тако да током офанзива нисам употребљавао оружје. Исправља се, дакле, употребио сам два пута током офанзива које се помињу, употребио сам оружје два пута. Моја је грешка, каже, ја се исправљам, то је мој пропуст. Никада полиција и војска Југославије, Србије, нису били у таквој близини, на таквој раздаљини, да бих ја могао мојим оружјем да их угрозим и да пуцам. Они су деловали под називом «Ток-ток», каћуше, ракете, којима су се служили, дакле, из града, из Ђаковице, путем аутоматског активирања тих ракета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали при себи неки двоглед? Да ли сте носили двоглед?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Имао сам, али од других лица сам узимао, није било моје, нисам ја задужио, него од других лица и мислим да сам негде фотографисан са двогледом. Уколико постоји таква фотографија, дозвољавам могућност да постоји таква фотографија. Током свих ових догађаја било је прилика да се фотографије ураде, да се фотографишемо. Може да има и неколико количина фотографија што сам ја радио, што су мене сликали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми овај надимак «Пинћо»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То је надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неко лице из Ђаковице, Антон Лекај звани «Пинћо», да је био припадник ОВК, да је имао своју групу, да је та група ишла у ликвидације, да су противправно држали, затварали људе, да ли сте, пошто сте Ви из Ђаковице, да ли сте чули за такво лице?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) За то сам чуо од Тужиоца. У оптужници сам прочитао тај податак. Нисам чуо за другу особу која би се звала «Пинћо» и «Балт», а то име Балт постоји. У Ђаковици има особа које се тако зову, али ја нисам тај о коме се говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нека лица као што су, рецимо, Љурик Бериша, Дашмир Краснићи, Дијамант Краснићи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Дијамант Краснићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љурик Бериша, ако се другачије изговара, ја молим тумача.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Чуо сам за то лице, за ту особу, за то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки припадник ОВК? Да ли је то неки припадник ОВК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Можда је био, али ја сам чуо за њега као за певача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко лице које има надимак Ници?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ници?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дашмир Краснићи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) За њега нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дијамант Краснићи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ни за Дијаманта Краснићија нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаљиљ Османи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Хаљиљ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Османи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Хаљиљ? Нисам чуо за Халила Османија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Перони Мехметаљи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Може још једном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перони Мехметаљи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Перони? Пероли Мехметали, нисам разумео, да, одређене изразе не изговарају се у оригиналу, зато их и не разумем. Постоји Пероли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био припадник УЧК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да. Чуо сам да је био припадник, а нисам га видео, али чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га познавали?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали неку девојку Јета из Приштине?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јета?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакуповић Санију, звана Јакупи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је она припадник УЧК или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли сте чули за њу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам, нисам чуо за њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте чули да је у насељу Чабрат ОВК дошла негде у марту-априлу 1999. године, да су се сместили ОВК у насељу Чабрат?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам чуо, чуо сам да је било борби, да су мене предложили, именовали као вођу тих дејстава, али ово нисам. Ја лично нисам учествовао у њима, али би ти догађаји у Чабрату могли да се одиграју и нису могли да се одиграју. Истичем да су такве изјаве о тим ратним дејствима и да сам ја тамо учествовао и све што се тиче Чабрата, дала нека лица која су била притворена и овде у Србији саслушани, али под присилом и под батинама су дали такве исказе,

где су теретили мене да сам у то умешан. Међутим, то све није истина, то све није истина и ја дајем гаранције да то није истина, да ти подаци нису тачни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде су неки сведоци који су саслушани у истрази долазили у Окружни затвор у Београду на препознавање, то је сведок Бедри Шаља, сведок Тафа Софија и између пет лица у Окружном затвору они су Вас препознали, као лице које је било, учествовало у њиховом затварању у хотелу «Паштрик»? Преведите му то.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Разумео сам шта си рекао, нисте спомињали Биљану Векић, да је и она била између њих и поред њих у Окружном затвору, а то су монтирали, то је све монтирано и то је овде монтирано, како ја видим ту ствар и могу да изјавим са пуном одговорношћу, изјављујем да се то догодило смишљено и да су они мене након годину дана мог боравка овде у затвору, уз претходни договор и пошто им је већ речено шта сам све ја радио и о чему се ради и остале околности су им биле изнете, па су они тим трагом дошли и то је у том контексту се и догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви њих раније познавали, Бедри Шаљу и Тафа Софију?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Никада нисам чуо за њих, можда када би их видео, можда би их препознао као ликове, али ми ништа овако не значе, нисам са њима апсолутно имао контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је разлог да они покажу на Вас?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ех, разлог. Ја говорим сада у своје име, ако ми дозволите и да ме не прекидате док ја завршим ово што сада желим да кажем. Јер за разлоге које ме Ви сада питате, питао ме је и истражни судија и онда ме је он на крају тог разговора на ту тему још и повредио. Ја сам био повређен са његове стране. Рекао ми је: то реци својој мајци, док ме је испитивао. Зато молим веће, молим веће, судије да ме у том смислу, да не доживим поново неку повреду, увреду у том смислу. Да ли бих ја могао да отпочнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Дакле, разлози су ти, што је СУП у Ђаковици који је сада измештен у Јагодину, током ратних дејстава су направили пуно деликата, пуно злочина и они су особе, они су одговорни за паљење ратних дејстава у Ђаковици и да би очистили своје руке, дакле од својих сопствених грехова, именовали су неколико лица, не само мене, као извршиоца ратних злочина, али како су то све монтирали, ја бих знао и знам да Вам предочим, мада ја не могу да тврдим да и са стране припадника ОВК није било одређених ратних злочина – било је тога, како се сада већ види, како ствари излазе на видело, али неколико злочина је било монтирано. Зашто су били монтирани? Извињавам се. Могу ли да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Када је у питању Братислав Ћосић, обични полицајац, да, обичан полицајац, тамо је имао врло високи чин, хапсио је људе, такође сви припадници СУП-а Ђаковице доводили су их овде у затворе, а појављивали су се и сведоци против њих, неколико, које ја знам и како да «оперу» своје руке, своје грехове, мени су лично прилепили неколико ствари и кратко речено, то су ми, једноставно монтирали. И ово ми је овде монтирао СУП Ђаковица који је сада Јагодина. Убеђен сам милион посто да је СУП Ђаковица ово све закувао. И све ово за шта се ја теретим, све ово што се ја теретим овде у оптужници, то су ми све монтирали припадници СУП-а Ђаковица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за време оружаног сукоба, војска и полиција, какав су однос имали према цивилима? Да ли је неко од Ваше родбине, од Ваших познаника, пријатеља, био на било који начин угрожен од војске и полиције?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Од стране војске не бих могао да кажем да је тога било. Војска која је била по терену, да је она било шта направила, да ли се то односи током борби или уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, значи, за време оружаног сукоба, баш за цивиле и питам?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) За војску не бих могао да кажем било шта. Нисам лично никада видео да је војска малтретирала којег цивила, а за полицију је то било као «добар дан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И током оружаног сукоба, је ли тако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, и током ратних дејстава, за полицију је то било уобичајено. За то време док сам ја био у ОВК, не бих да лажем овде испред суда, да кажем да сам видео да је војска направила злочине, не бих да лажем и не желим да лажем. Што се других тиче, ако су други нешто видели и чули, то је друга ствар. Једино што могу да кажем, је то да је војска током ратних дејстава била употребљавана од стране полиције, дакле, употребљавана у разном смислу, путем пропаганде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је полиција Ђаковица узимала Ваше отиске прстију и којим поводом?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, узимали су. Узели су ми податке и добро је да сам и ово питан. Ја, дао сам, био сам, узети су ми отисци прстију и могу да кажем и који полицајац ми је узео и због којег разлога ми је то учињено и ја сам прочитао његову лажну изјаву, не лажну, његову изјаву која је пола-пола, у смислу њене истинитости, али су ми, узео тај полицајац који ме је ухапсио, узео ми је отисак прстију, отиске прстију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било оно хапшење због неких цигарета?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада су Вам узели отиске прстију?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тада су ми узели отиске прстију, фотографисали ме, мерен сам, измерен сам, а знам зашто, због којег разлога тачно – због одређеног лица, због грађанина једног, због једног грађанина Ђаковице који се жалио на мене. Она се зове Едита Спахија, која је имала много добре односе са Слобом Ковачем и ово ми је монтирано у том смислу. То се све дешавало, зато што у то време Југославија је била под енбаргом, а ја у то време као мали, као млад момак, имао сам жељу и вољу да зарадим новац и било је допуштено да се у близини границе са Албанијом преузимају цигарете, нафта и нека друга роба, шверцована роба, уз знање полиције, а то је знала и читава држава. Не бих могао да се одредим, да се тачно изјасним, да ли је била 1994., 1995. или 1996. година и убеђен сам и истичем да сам једини пут у животу тада био ухапшен од стране полиције и никада осим тога нисам имао било каквог контакта са полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, интересовало нас је то. Реците ми, да ли је Вама познато да је у Ђаковици, на подручју општине, да су били неки затвори, које је ОВК импровизовала затворе, држала људе у тим затворима?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам чуо и нисам видео. Не могу да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нигде у Ђаковици нисте ни чули, нити видели да је постојао неки импровизовани затвор, да су држали цивиле, доводили људе ту, затварали их, малтретирали?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Током ратних дејстава или уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, било током рата, било после тога?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Током ратних дејстава нисам видео, нити сам чуо, а подле ратних дејстава сам чуо за случај Идриза Баљаја, који је оптужени за ратне злочине на Косову и неколико других припадника ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули, а да ли сте када сте дошли у Ђаковицу после ратних дејстава, када сте дошли у Ђаковицу, да ли сте негде видели неки такав затвор или чули да постоји у Ђаковици такав неки затвор?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Никада на територији Ђаковице нисам видео затвор у граду. Ово је било друго, дакле, за саму територију града, нисам чуо, нити видео било шта, али за ван Ђаковице након рата сам чуо да је нешто тако постојало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је био штаб ОВК у Ђаковици? Штаб ОВК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја лично нисам видео штаб. Током борбе, током ратних дејстава у Ђаковици није било штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) А после рата сам чуо да се налазио у Дому културе, у згради Дома културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У центру?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, ради се о центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ауто-мото друштво «Старт», да ли је ту био ОВК, да ли је имала неке своје просторије?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам видео, нити сам за то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу «Паштрик», да ли су они имали неке своје просторије?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам то чуо и то овде из оптужнице. Иначе, ван оптужнице, нисам за тај податак чуо, а у оптужници – да. Било би добро да се оптужнице не подижу паушално, без доказа, него да се, рецимо, дође на лице места на терен, па да се види да ли је тако било конобара, директора одређеног одсека у хотелу. Ово ми личи као да ме питате, да ли сам некада возио мотоцикл и ја нисам, и оптужницом само паушално сам оптужен. Ја сматрам да је, и погрешно сам и ја што нисам, када су ме истражитељи Хашког трибунала испитивали, што им тада нисам предложио и тражио од њих да оду, да пођу на лице места и да виде тачно, где се налази та Ауто-школа «Старт» и где сам ја у односу на ту локацију, где је улица Вука Караџића, где је насеље Брековац и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, та улица, када сте је већ споменули, да ли сте Ви у насељу Брековац после моста или пре моста? Да ли ближе Католичкој цркви?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, преко моста, дакле, на ону страну према Брековцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, преко моста сте?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, преко моста. Да, и зграда гледајући, прође се мост, дакле, преко моста, па у насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се та улица некада звала другачије него што сте ми рекли данас, Ђон Бузуку без броја? Да ли је имала неки други назив?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Могло је да буде, дозвољавам могућност, могла је да буде. Могла је да буде Иво Лола Рибар или Наташа, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате како се звала?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам био млад и нисам имао ни личну карту, тако да не могу да лажем, али је било таквих назива. Још напрецизније, тај део Брековца се звао Поље од Турбета, Поље од Турбета и кућа моја је у том делу међу првим кућама, у том делу, урађена, изграђена кућа, прва у том насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се налази одмах до куће? Да ли нека друга кућа?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Имам један празан папир, ја бих могао и да скицирам, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте далеко од Католичке цркве, то ми реците? Ваша кућа?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Пет минута, пешке идући пет минута нормалним ходом. Могао бих да направим скицу, а можете и да проверите преко СУП-а у Лесковцу. Ти подаци постоје у СУП-у у Лесковцу, где се тачно види на кога се води кућа и постоји и скица која тачно приказује положај куће и удаљеност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где се у Ђаковици налази истражни затвор «Дубрава»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Дубрава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни затвор «Дубрава»? Ако не разумете, да Вам тумач преведе.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) За КП дом «Дубрава» сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је хапсила УМНИК полиција?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УМНИК полиција, да ли Вас је хапсила?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Имао сам неколико казни због прекршаја у саобраћају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали никакве поступке везано за нешто друго, не за саобраћајне прекршаје?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам имао, што се тиче УМНИК-а и њиховим интервенцијама, то су те, о томе се ради, о прекршајима у саобраћају. Имао сам за једну вербалну увреду, за једну свађу коју сам имао и око тога су ме они испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вас никада затварали у тај КПД «Дубрава»?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам био у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли знате где се налази ова фабрика «Емин Дураку» у Ђаковици?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, познато ми је, знам где се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био неки пункт војске или пункт полиције? Преведите му ово.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја не верујем да је био, могуће је да је био, ја не верујем да је био, ја не верујем да је био, а ја нисам упознат. Ја бих волео да ми се покаже неки тај документ од стране генерала и других лица из војске или полиције, да се на том месту налазио затвор. То би требало док сам ја био код истражног судије, то би требало да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, кланица «Агини», где је у Ђаковици?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Чуо сам где се налази та кланица, али нисам сам тамо никада одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово место које се спомиње у оптужници, «Тропа Цофтинаве», знате где је то?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Никада за тај термин, за тај назив нисам чуо. Волео бих да ми се покажу неке фотографије о томе где се налази, а овако паушално ја нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези Ваших навода да сте били у Албанији. Са ким сте отишли, када сте отишли, када сте се вратили, да ли сте имали документа и да ли сте у међувремену можда долазили у Ђаковицу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Када сам отишао из Јуника 24. априла, 27. сам стигао кући. Тога дана је и стигла наредба, уредба нека, неко наређење да се сви људи са тог подручја, из тог насеља удаље, да одатле оду од стране војске и полиције и ми смо се покренули. И ја бих волео и предложио бих да дођу сви сведоци, сви људи који су у то време то морали да ураде, а њих је око тристапедесет лица и треба овде да се донесе, да сведоче овде они. Ја предлагем да требају они да долазе. И ја сам кренуо са породицом, узели смо неке ствари, неку гардеробу. Имао сам ту обућу са фотографије, имао сам црне панталоне, за мајицу не могу да се сетим каква је била и кренули смо у колони. И током дана, још за дана стигли смо на границу. Зове се Кукс или Морина или Ђафа Прушит, тај гранични прелаз и ту сам стигао, а да пре тога никада нисам чуо, нити сам прелазило преко тог прелаза. Ко је имао при себи документа лична, регуларна војска је одузимала та документа, записивали су имена и презимена, док је од стране неких паравојних снага који су били ту у близини, они су одузимали, мени лично нису одузели, али су другим лицима те парамилитарне групе одузимале личну документацију и палили их ту пред нама. И онда смо ми стигли у Албанију. Ишли смо, пешачили читавог дана, а на другој страни границе, на другој, дакле страни, иза наше границе су биле одређене хуманитарне и сличне организације на територији Албаније, који су били ту лоцирани. Онима којима је требала помоћ указали су ту помоћ, а другима којима нису, наставили су свој пут и ми смо стигли у једно село у близини места града Тропоја у Албанији. Не знам да ли сте чули за то село. Ту смо стигли на локацији где је била једна пилана и једна џамија и ушли смо у те пословне просторије те пилане и дошао је код нас неки извесни Муслија, Џон Гецај. Ја сам те особе и њега и друге звао све Бајраме, ословљавао са именом Бајрам. Било ми је тако лакше. Дали су нам брашно, уље и неке друге ствари за кућне потребе и од тада па све до 15. јула Антон Лекај није згазио на територију Косова и Метохије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 15. јула?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, до 15. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ове датуме, по чему памтите ове датуме, 24. април, 27. април, 15. јули, по чему их памтите баш тако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам то запамтио због тога што су били значајни догађаји, а то свакако не могу да заборавим, то сам памтио, историјски догађај, као када би неко отишао за Америку и да се исели, па би памтио те неке датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то први пут ишли у животу у Албанију или?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, пре тога, не, дакле, ишао сам пре тога још два пута пре овога одласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада нека лична документа, да ли су Вам раније требала нека лична документа, раније, значи, пре овог одласка?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ради се о та два одласка током рата, током ратних дејстава, тако да смо ишли без икакве документације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли у Ђаковицу 15. јула, знате ли где је насеље Брековац? Да ли је био тамо неки Сабирни центар, да су били Роми у том Сабирном центру у Ђаковици, скупљање?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Могуће је, постоји могућност, ја не знам, али постоји могућност да су такви логори постојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где се налази река Лукавац у Ђаковици, или Ереник, негде се помиње Лукавац, негде Ереник?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: То су две реке различите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, две реке постоје у Ђаковици?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Удаљеност између Ереника и Лукавца је око седам километара, тако да се ради о две реке, такав је тај положај њихов у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала за два лица која су Вас препознала, у смислу да су та лица жртве – оштећени, а једно лице Вас је, такође, препознало, нека Векић Биљана која је тврдила да Вас зна као Антона Лекаја, званог Пинћо, која је тврдила да је она радила у Дому здравља у Ђаковици, да сте јој врло добро познати? Чак је тврдила да је у време ратних дејстава, значи, да Вас је виђала у Ђаковици?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мени није јасно, када ме је она то видела, током ратних дејстава или после ратних дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је тврдила да Вас је видела.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Госпођа судија, извините, само једно: Ви сте ми дали мене, овај суд, суд ми је дао, ко даје изјаве, њихове изјаве, Биљана Векић која је дала изјаву, није дала да ме је видео, у оптужници је дала да ме је видео како марширам по Приштини, Ђаковице ме је видела у Приштини, са балкона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је у оптужници, она то није тако изјавила. То пише у оптужници, а сада, сведок то није тако изјавила код истражног судије.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Извините, ја могу онда ту цели дан да Вас лупам, па неко да Вас кажем шта сам причао сада и први пут и трећи пут, па онда да дођем четврти пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, ја сада покушавам да бисте имали комплетну Вашу одбрану, предочавам значи исказ неког сведока, неке Векић Биљане која тврди да Вас зна и да Вас је видела 11. јуна 1999. године у Ђаковици? Да ли је то тачно и да ли Вас та жена зна, да ли Ви њу знате? Она је била у Окружном затвору у Београду на препознавању.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тачно је да ме је познала, ја њу не познајем и за мене је та њена изјава безначајна и много контрадикторна, врло контрадикторна. Ово се не дешава нигде у свету да ме она после годину дана од када сам ја овде, да она такве изјаве даје и да врши препознавање. То мене чуди да то прихвата истражни судија и Тужилац и да се мени после годину дана предочава та изјава, годину и по дана, петнаест месеци, прецизно, да се мени предочава та изјава. Ја њу не познајем, уопште ме она не интересује, а волео бих да је видим лицем у лице и имао бих доста тога да је питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли Тужилац неких питања? Прво, чланови већа, ја се извињавам.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Желео бих мало да разјаснимо само око припадности 134. бригади, па да видимо, којој нижој командној структури је припадао? Значи, да видимо мало у односу на неке ниже саставе формацијске?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) На пример, била је група «111», где сам био ја лично у тој групи која је чувала територију и тај део области од илегалних пролазака, улазака. Било је дана када је туда улазило, пролазило око три хиљаде особа из читаве зоне.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Суштина питања је била да нам неку структуру нижих формацијских састава, нешто у смислу чета, односно водова, чета, где је он припадао, којој групи?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Сада сам разумео, малопре нисам разумео. У формацијама ОВК нису постојале такве формације, као у смислу нижи официри, подофицири и тако даље, чете, водови, него је било команданата и добровољаца, бранилаца територије на којој се ради, на којој су се налазили ти добровољци. Постојао је један командант, по један надређени старешина за сваку, за одређену, а није била организација, као што је рецимо ЈНА, та правила и тај ред, та организација која је у војсци била постојала. Ми смо били много далеко од такве организације.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: А шта то значи да није могао да напредује у некој војној хијерархији, осим од обичног војника до команданта? Да ли има нешто између, подгрупе или сектора?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) ОВК није имала неку такву врсту организације, али је било људи и могли су да напредују и могли су да имају одређене компетенције, да буду слушани људи, који су имали углед, који су били писмени, који су могли да на неки начин пренесу та нека своја знања на припаднике, на састав.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је он сада, пошто је јула 1998. године приступио ОВК, има средњу школу, образован је, да ли је он припадао том кругу људи који су били слушани?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја то нисам био, не никако ја нисам, није било шансе. Када сам отишао, када сам се придружио ОВК, ја сам био по висини овако како сам, низак сам, дакле, врло ниског раста, тако да су се фактички смејали, са мном су збијали шале.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: И Наполеон је био ниског раста, није то сигурно разлог посебан.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Наполеон је Наполеон.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Добро и само још, колико је отприлике припадника било бораца у 134. бригади, да ли су имале исти број и остале бригаде?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Највећи број припадника имала је управо ова бригада. Цивили, грађани и цивили који су хтели да уђу у састав ОВК су морали да оду у Албанију, да се тамо обуку, да се тамо опреме и онда су у повратку назад узимали некаква оружја и неку муницију са собом. И, на пример, уместо да се врате у Дреницу где је било планирано да буду упућени, они су се враћали у своја места настајења.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Добро, и колико је на крају било?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Могло је да буде око седамсто до осамсто припадника. У овој бригади, дакле, седамсто до осамсто лица, а укупно снага на том терену, рачунајући и нашу бригаду, око трихиљаде лица.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само кратко питање: објаснио је оптужени како је то све њему монтирано од стране Ђаковичке полиције и зашто, а да ли може да објасни, који су мотиви те Софије и тог Бедњи Шаља, обзиром да, колико сам схватила, он њих уопште не познаје, нити познаје Векић Биљану? Значи, који су њихови мотиви и какво је њихово учешће у том монтирању и смишљању и да ли је још неко можда, осим Ђаковичке полиције, учествовао у монтирању, значи, можда нека овде полиција? Како је то све, значи, организовано по његовом мишљењу, да баш они буду изабрани да дођу у Београд и да изврше препознавање и како он објашњава зашто ти људи, обзиром да се за тешке ствари терети и они га терете, како су људи пристали да кажу нешто што се уопште није догодило и да баш покажу на њега од пет присутних приликом показивања?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ово последње нисам разумео.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Рекосте, пет лица га је препознало?

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, приликом показивања, значи, није био он, он је стајао у низу и колико је још било њих у низу, значи, ко је њима објаснио да баш на њега укажу, да ли је овде неко учествовао у тој завери против њега, да би они знали кога да покажу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Они су имали могућност, обзиром да су имали фотографију овде. Ево ова фотографија која је у списима, она је узета из јагодинског СУП-а. Конкретно, јагодинска полиција је могла, неко из полиције да позове Биљану Векић и да каже: ево, то је та фотографија, ради се о том човеку, то је то. Зато сам тражио да се суочимо у УНМИК-у, у оквиру УНМИК-а, не зато што немам поверења у овај суд, у председницу већа, јер сви контакти и све што је имао од почетка и истражни судија и Тужилац, имали су са БИОМ, припадницима БИЕ и са СУП-ом из Јагодине, одатле су ишли контакти око ове ствари. Па онда су тражили и од војске одређене документе и документацију. Тако да, када се неко нађе у једној оваквој ситуацији као ја, онда се зна шта га чека. Зашто та лица, Биљана Векић, рецимо, зашто није дала изјаву пре пет година, него даје сада у овом тренутку. А суд је, такође, имао ову фотографију још пре годину и по дана. А СУП у Јагодини је имао пре око седам година ову исту фотографију и могли су ту фотографију да покажу било коме. И ја бих у том смислу могао да понесем неке фотографије да, рецимо, имам код себе одређених припадника полиције, па да оптужим, у Ђаковицу одем и оптужим одређене полицајце да су направили ово и оно.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да, али то није одговор на моје питање, о мотивима, зашто баш, зашто би дошла та Биљана или неки Шаља који Вас не познаје, да каже да сте урадили такве страшне ствари?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Шта сам причао до сада, госпођо?

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Који је мотив? Он не разуме?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Не разуме.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Њихови мотиви који су, од тих људи да Вас оптуже? Не мотиве полиције, зашто они да кажу да сте Ви, ти људи, када Вас не знају? Шта Ви мислите, зашто?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сматрам да никада више у историји, у животу, осим мене, не можете имати припадника ОВК, овде у суду, као што сам ја сада овде. Кратко речено, ради се о освети.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Чијој освети? Векић Биљане и Бедри Шаље?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, да, то.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, да оптуже било ког припадника ОВК, је ли тако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Е, да, тако.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Без икаквог другог мотива? Па, пошто сте Ви ту, да кажу да сте Ви?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А, да, то.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: То ћу да кажем цео живот, лично, ја кажем, да је тако, пошто само сам ја овде припадник ОВК, када би био неки други, такође на мојем месту, исто би се десило да би тог неког оптуживали.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И само још једно кратко питање: да ли зна где је Дом здравља у Ђаковици? Колико има, један или више домова здравља?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Амбуланта?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Једна је у Брековцу.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: У самом граду има више.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У граду их има доста.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У којој амбуланти се он лечио? Где је ишао код лекара опште праксе, где је имао картон здравствени?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У амбуланти у граду, у Малој чаршији се налази та амбуланта, али ја сам врло ретко, не памтим у животу да сам био на лечењу, него сам као мали тамо примао вакцине. Тако да ја претпостављам да то иде за тим, да је Биљана Векић нешто изјавила о мом неком стању здравља. Ја бих волео да се прибави та документација медицинска и да се одатле на неки начин достави у суд, да би она била овде презентирана, да би била на увиду. И ја ћу бити прегледан, не само од неуропсихијатара из Београда, већ ћу ангажовати и тражити да ме прегледа неки из света, неки други ван Србије, неуропсихијатар и тај налаз ћу доставити. Ви можете погледати и у Централном затвору, колико пута сам био код лекара и да ли сам имао некакве реакције и да нисам имао за ових петнаест месеци било какав проблем и да се види какве сам лекове узимао током овог боравка.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, то није било питање везано за здравље, него за посету Дому здравља. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је у свом исказу поменуо да сукоба на подручју Ђаковице никада не би било да није полиције, али се то задржало само на томе, па бих молио да објасни, шта је под тим мислио и због чега су уствари настали сукоби у околини Ђаковице и између кога и како је то полиција крива за те сукобе?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Дођи овамо, имаш личну карту – немам, колико година имаш – шеснаест, нема личну карту, а? Бим, бим, бим, бим и онда, неће више, неће више. Видело се у четири државе, не на Косову.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Они су под утицајем ових политичких партија и уопште дешавања у Републици, били такви да су спроводили своју самовољу и на неки начин малтретирали грађане. А онда су давали лажне извештаје, давали су лажне извештаје Београду, па су онда давали погрешне информације и погрешно информисали Београд и онда у том смислу да су говорили да су сви

Албанци на Косову терористи и на тај начин приказивали лажну ситуацију на Космету. У том смислу су они запалили тај сукоб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када се то десило?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када се то десило?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То се дешавало 1998. године, а та права борба о којој ја говорим, прави сукоб је настао 1998. године. А то што се доле 1991. године и тих година пре овога, онда нисам сигуран шта се дешавало, али те погибије и та убиства су приказивана као и узимана за неки разлог за сукоб, али се дешавало и да су припадници, Албанци, који су били, рецимо по касарнама у Србији, страдали такође, па се то није на тај начин третирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље је само поменуо једну реченицу, задржао се само на томе, да је у тим сукобима полиција злоупотребљавала војску. Интересује ме тај део, шта је под тим мислио да каже и како је то полиција злоупотребљавала војску?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) На пример, конкретан пример ћу дати, тако што је, рецимо било, да су полиција, јер се сукобила са припадницима ОВК и онда су већ када сукоб настане, позивали војску у помоћ да им притекну, да својим снагама помогну у том конкретном неком сукобу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то једина ситуација када је полиција злоупотребљавала војску или је било и других ситуација?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ово је мој лични пример који ја наводим, који ја знам, а за друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле сазнање за такав пример који је сада изнео? Како он зна за то?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Драго ми је што си научио албански.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам видео, то се види из даљине, јер ја сам рецимо то видео са неког растојања. У почетку би нападала полиција, а онда када би видели да немају изгледа да уђу у територију где су намеравали, онда би позвали војску и онда би војска из даљине вршила дејства, али имате и податке овде мало ближе, па можете путем војних извора да се то сазна и да се о томе прикупе подаци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може ли мало детаљније да нам објасни, због чега је одлучио и зашто је приступио у редове ОВК, посебно зашто у ФАРК?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Разлози су јасни и очигледни да не би ја, нисам више могао да издржим, да не бих трпео и да не бих био малтретиран од разних лица, од разних особа. Ја ту не бих могао да кажем, на пример, као неки што изјављују да су отишли из разлога патриотских, него сам ја отишао из разлога да помогнем свом народу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сада, сазнали смо да ФАРК и јединице којима је командовао Рамуш Харадинај, да су имали различиту команду. Да ли је ФАРК имао и одређени, да кажемо, програм и циљеве борбе? Да ли се тај програм и да ли су се ти циљеви борбе разликовали у односу на Харадинаја?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Униформе су имали исте и ово оружје је углавном било исто, а било је одређених међу њима разлика, али ја, није мени западало, нисам ја био у позицији да сазнам те разлике које су биле између те две јединице. Бујари Букоши је командовао, он је и финансирао и водио овај ФАРК. Од новца који је прикупио од народа у Немачкој, у иностранству, он је хтео и његова је намера била да формира ФАРК. И Тахир Земај је имао намеру да формира своју

неку војску. Рамуш Харадинај је формирао своју. У погледу командовања је било одвојено, имали су одређене посебне команде, посебно су командовали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли су имали исте или различите циљеве?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Циљ је био један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је тај циљ?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ова питања ја разумем као да у њима се садржи и део политичког призива.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ја сам већ објаснио први пут зашто сам отишао у ОВК и како, а за циљ шта је ОВК.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте да коментаришете, ако можете да одговорите на питање, а ако нећете, кажите нећу да одговорим и готово.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Онај 05. октобар што се овде десио, такву идеју и ми смо хтели да имамо и то је то, демократску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле је сада Вама познато та командна структура у ФАРК-у и команданти и човек који је финансирао и основао тај ФАРК и одакле сте чули за друге команданте и за ове циљеве које сте имали? Одакле Вам сазнања за те људе?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) О Букошију сам чуо током борби и путем, пре тога преко медија, сазнао сам из медија, а он никада није дошао на Косово, а после борбе, после рата је дошао. А то како сам о њему чуо, то је врло једноставно, у сваком киоску у Ђаковици може да се нађе одређена литература где стоје подаци о тим делатностима Букошија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није важно да ли може да се нађе литература, него, да ли си ти имао сазнања?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ти си ме питао, господине Тужилац, како си сазнао ти за командир, како сам знао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Твој одговор би требао да буде, како си ти сазнао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво саслушајте питање Тужиоца, па, ако не знате, реците не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не да ли има нешто да се нађе, да ли си ти можда читао ту брошуру? Да ли си гледао телевизију? То мене интересује, а не шта је могло да се нађе на Косову, разумеш?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Било је говора о томе у народу, дакле, у грађанству где сам живео, а и касније од припадника ОВК сам долазио до одређених података, тако да сам на тај начин чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, то ме интересује. Још нешто да расчистимо, исто везано за исказ данашњи. Поменуо је, најпре је поменуо појам радио станице и везу радио станице са сателитом, а касније је то био токи-воки, па да видимо, уствари, шта је, ако може да разјасни, шта је он имао од те опреме за комуникацију? Којом опремом за комуникацију је био задужен?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Ако могу, ево ја ћу рећи како је то било, дозволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам тако разумео.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Он је рекао да има радио веза, да је имао повезану директно са сателитом, али да то каже, на српском, ви каже, на српском то означавају као воки-токи, у том смислу, ви то зовете воки-токи, а ако није тако, нека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што је имао код себе, да ли је имало везу са сателитом?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, имао је, свакако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким си одржавао везу са том направом, токи-воки, радио станицом, моторолом?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) На пример, са границе Албаније, са том радио везом, са тим апаратом који сам имао, из било ког места у Албанији је могао да се успостави контакт са Јуником, са селом Јуник. Циљ, разлог зашто сам ја био задужен том радио станицом је био да везу са границе где су били наши контакти, могао сам да добијем информацију да се, рецимо, двеста људи приближава, двеста људи долази на мој пункт, на рампу где се ја налазим, да ми се најави, значи, у том смислу, да се најави одређен број људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још није одговорио, са ким је комуницирао, значи, са којом особом је комуницирао и од које особе је добијао такве информације?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Било је много лица са којима сам контактирао, ево ово име помињем Елтон Жељ, имали смо добре односе међусобно и онда су нас обавештавали о разним чињеницама, подацима, били смо на вези. Не могу тачно да се присетим свих имена са којима сам, у овом тренутку не могу да се сетим различитих имена и доста имена са којима, људи, са којима сам контактирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је људи из твоје јединице имало ту радио станицу, или моторолу или токи-воки?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У тој јединици ја сам био задужен њом 24 сата. Иза тога сам предавао станицу другом лицу, па је онда држало то друго лице, а ту смо имали једну за коришћење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изнад леве усне има ожилјак. Како је настао тај ожилјак?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Имам жељу да Вам то објасним. Имам намеру да Вам то испричам ако сте за то, како се то десило и у ком тренутку сам то добио и како се десило па сам добио тај ожилјак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не, у овом тренутку нисам за то да причам, али када дође време, ја ћу то Вама рећи. Ви сада ме имате у рукама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, браниоче.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Пошто смо неке ствари разјаснили, он је рекао да је војна полиција носила ознаку на рамену са «ПУ», за коју је објаснио да су носили припадници војне полиције УЧК. Је ли то кратица, чега?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Та скраћеница значи војна полиција, војна полиција.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Обзиром да је било доста говора о томе, припадника ФАРК-а и УЧК, јесу и припадници ФАРК-а и припадници УЧК себе звали војницима УЧК или како је било?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Себе су називали ОВК.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Он је између осталог објаснио нешто различито од онога што је рекао у истрази, што се тиче овог дела што је отишао у Албанију. Ако дозволите, ја бих му прочитао, ти си тако рекао у Албанији смо отишли преко Кукса и сместили смо се у градићу Бајамцури, данас сте рекли Тропоји, код цамије, где нас је извесни Муслићон Гецај позвао да се сместимо у пословне просторије једне пилане, што смо ми и учинили и ту смо добили сунђење и брашно, значи, има неких, можда не баш значајних, додуше он је рекао Тропоја и Бајрамцури, сада да нам кажете, да прецизирате ову Вашу изјаву, је ли ово што сте рекли код истражног судије тачно или ово што сте рекли данас?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тачно је оно што сам рекао код истражног судије, јер је то детаљнији исказ и ту сам био прецизан и дао више детаља, а сада сам то рекао исто, само у скраћеном облику, јер бих могао иначе да сада задржим суд овде сатима да говорим о тим детаљима и данима да о томе говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ја сада интервенишем, значи, није било место Тропоја, него Бајрамцури, је ли тако?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Немој много да компликујеш, јер они не знају околности како ми знамо тамо, да ли сте били у Бајрамцури или сте били у Тропоји, то су два различита места. Ти си рекао у истрази у Бајрамцури.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Бајрамцури.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Довољно је то. Да Вам кажем, тамо се округ зове Тропојски, а Бајрамцури је град у оквиру округа и сада он то поистовећује. Реците, мада мислим да има негде трага, да ли сте имали који чин?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја нисам имао никакав чин, ја сам био обичан, најобичнији војник, сада бих био у другој позицији, не бих био у овој у којој јесам.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Оних дана, како су били изузетни, ствар бити или не бити, сви смо пратили догађаје и претпостављам да сте и Ви са позиције из овога Бајрамцурија пратили догађаје на Косову или сте можда сазнали касније. Када су снаге НАТО ушле на Косово у Ђаковицу? Да ли знате, ако знате?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам био у прилици, ја не знам тај податак, нисам био у прилици да дођем до тог податка. О томе би могли неки документи да сведоче, у колико сати су ушли, кога су затекли и све то.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Да ли знате, који дан је дан који је после рата постављен као дан ослобођења Ђаковице, који дан?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја мислим, сигурно је да је то 14. јули, 14. јули, 14.07.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: А зашто 14.?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Не потврђујем са сигурношћу, али верујем да се ради о том датуму. Тако мислим, зато што се тога дана ослободила Ђаковица.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Да ли Вам је познато, када сте се вратили, ко је био у хотелу, да ли је било неке војске, полиције, ко је био у хотелу?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Аха. Били су карабињери, МСУ скраћеница, око десетак ципова је било испред, паркирано испред хотела.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Јесу ли могли цивили да улазе, излазе, да ли је било изводљиво по Вама?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Они су одмах када је ушао НАТО, истовремено су карабињери ушли у хотел, тако да није било никакве могућности да се било шта и није било могуће да се прође до неке локације, а да вас не провере десет карабињера. Они су специјалисти за овакве послове, они ништа не остављају без контроле.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли је било бодљикаве жице, цакова песка око тела и тако, како је изгледао хотел, мало да нам опишете када сте Ви дошли?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Они су имали највећу антену су имали на згради хотела, имали су снајперисте и имали су све оно што треба да би се

чувао такав један објекат. То су све имали карабињери, не знам како бих Вам то објаснио.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: После рата на Косову, у Ђаковици конкретно, за Ђаковицу питам, да ли је било Цигана, Рома, Ашкалије, како они зову себе, има ли махала, има ли, постоје ли ти у граду, је ли живе дан-данас у граду Ђаковица?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Имају ли они неких проблема, јесу имали после?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Има Рома и они живе у Ђаковици. Ђаковица је једно од места где има највећи број Рома на Косову. Они имају бутике, кафиће, имају различите послове.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Током истраге, претпостављам да знаш, обзиром да си рекао да си ти Рамуш Харадинаја једном видео да је прошао, током истраге има исказа сведока да су неки сведоци били притворени у подруму хотела «Паштрик» и да у одређеним тренуцима два пута Рамуш Харадинај је њима донео питу од кромпира да они једу. Је ли то изводљиво, да ли је то могуће по твом резону у оно време када је ушао и НАТО, каква је ситуација била на Косову, да он дође у подрум хотела у Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, с обзиром да оптужени тврди да он уопште у том периоду није био у Ђаковици.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Па, добро, ако суд тако сматра.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Да ли нешто треба да одговори, судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ништа.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ви сте, мислим да сте рекли.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Почео је, само кренуо, почео је да говори, хтео је нешто да каже, није ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбили смо одговор на то питање. Нека бранилац сада постави питање.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Нема везе са Харадинајем, није био сада што сам хтео ја да кажем.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро, реците ми, Ви сте, мислим да сте рекли, али да мало употребљам једну формулацију простију, да ли је било конфликта између ФАРК-а, чији сте Ви били припадник и осталих јединица УЧК, којим је руководио Рамуш Харадинај?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Било је конфликта, у смислу, каже, ко ће да буде у хијерархији важнији и значајнији, да има већи чин, ко ће да буде већи, одговорнији и да име више, у смислу функција, да има већу функцију у командовању. У том смислу је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само то?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Вас је Тужилац добро питао. Откуд ти знаш да си ти био припадник ФАРК-а, а ниси био припадник остале јединице, како знаш, ко те је обавестио? То нам објасни мало, ко ти је командант први, тај командант твој, кога је имао за старешину, вишег старешину и тако?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Бедри Шаља је дошао из емиграције из иностранства. Формирао је своју јединицу, ушао је у село Јуник. И када је ушао у село Јуник, онда је почео да организује људе и да формира јединицу. И сви су знали током ових свих радњи, овога што се дешавало, сви су знали припадници да су Бедри Шаља, Беким Бериша и остали да су они сви били под командом Бујара Букошија у оквиру његове највише надлежности, да је он био њихов командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли си и то прочитао на киоску? Одакле знаш за тај податак?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) То сам лично знао, то сам лично видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када си то видео?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Па, то смо прво видели одакле долазе новци, ишли смо трагом новца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не може свако да види да тај и тај доноси паре за ОВК, може да види само неко ко му је ту негде «при руци». И то не може да се купи на киосцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада бранилац поставља питања.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Реците нам, ово, је ли ФАРК значи, оружане формације Републике Косова?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да, ФАРК значи то, оружане формације Републике Косово.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: И још ово задње питање, Ви негирате, али овде у оптужници се теби ставља на терет да си ти заједно, вероватно си, претпостављам да си разумео, да си ти заједно са Шкупи Арбеном, Азема Шабаном, Укшинај Рифатом, Хекураном Ходом, Бесими Бестражинијем под командом Харадинај Рамуша, команданта оперативне зоне «Дугађини», заједно сте предузимали радње и да сте били свесни заједничког деловања ради остварења заједничког циља, успостављања комплетне контроле над територијом Косова и Метохије, од стране Ослободилачке војске Косова и протеривањем, ово је прво, успостављања контроле Ослободилачке војске Косова и овај други проблем је протеривање неалбанског живља са тог подручја. Јеси ти чуо да су ови, ако ти ниси учествовао, да је неко имао такав циљ, да је створио такву групу, злочиначко удружење једно, да има за циљ?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам, ја нисам био у прилици. Нисам био у прилици да знам за планове и какви су били ти планови.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Немам више питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молио бих суд да предочи окривљеном документа која се зову – записник о препознавању, Ки.В.бр.5/04 који је саставио истражни судија Окружног суда у Београду, Већа за ратне злочине. Ништа друго, пошто је сада ту, да ли је полиција, да ли су фотографије, да ли нису, да ли је ово, да ли је оно, само да погледа, ако није погледао до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови записници који су сачињени у Окружном затвору у Београду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, 19.05.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо и предочавали оптуженом, а ево можемо поново да му предочимо те записнике од 19. маја 2005. године, значи то су записници на којима је Тафа Софија Вас препознала, па онда Бедри Шалја и Векић Биљана. У вези тих записника које сте потписали сви, па и Ваш бранилац и тако даље, био је присутан, ја Вам то предочавам. У ком смислу да предочим Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рецимо, да није било примедби на записник.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Могао бих ја, ако ми дозволите, председнице већа, само мало. Ја сам учествовао, овде нема потписа његовог, ја сам учествовао. Да Вам кажем право, ја сматрам да овај доказ није апсолутно валидан из више разлога. Ви сте читаво време питали, са правом сте питали, председник већа, члан већа је питао, зашто би ови људи, Биљана Векић имала мотива да њега оптужује. Има мотива. Она

жена је хендикепирана, вероватно, претпостављам да ће и она доћи. Она је имала последице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је ипак једно закључивање Ваше и за завршну реч. Ја само кажем, да Ви као бранилац, као бранилац окривљеног, нисте имали примедбу на овај записник.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Нисам имао примедбе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде каже, потписује се без примедби и Ваш потпис стоји.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Господине колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ово Ваш потпис или није? Јесте ли имали примедбу или нисте?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја нисам овде имао примедбу да он није рекао то, да он њега није идентификовао, ја у томе нисам имао примедбе. Примедбе у смислу су, да су ови људи мотивисани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је нешто за закључивање.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: И друга ствар, сам човек који је довео њега, каже, ми нисмо могли, он је изузетно кратак, низак, он је човек у затвору и њега је било изузетно лако и идентификовати. И само лице које је организовало то препознавање је рекао: ми смо довели људе које смо имали на располагању, нисмо могли наћи неке људе, ни ове висине, тако да је њега било апсолутно лако идентификовати. Сматрам да овај доказ нема апсолутно никакве валидности. Није битно чије националности, него они су лако могли тебе да идентификују из авиона, када су већ били припремљени, а мислим да су били, јер је њих возила полиција, довела полиција, све је организовано било од стране полиције, и то ђаковачке.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Ово питање поставља председнику већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Зашто истражни судија и Тужилац нису уважили овај документ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одлука КВ већа, да се враћа на допуну истраге, је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како нисам уважио, када сам уважио, ја сам то уважио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте сами одустали од оних сведока које сам ја предложио.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Не, нисмо одустали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нећемо сада коментарисати на претресу шта је после у допуни истраге урађено, дигнута је нова оптужница, био је приговор на нову оптужницу, КВ веће је одлучило по тој новој оптужници и оптужница је стала на правну снагу. Значи, сада не можемо то да коментаришемо. Да ли има још неких питања или да прелазимо на доказне предлоге?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја бих имао још нека питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не може он да пита овде, не може он да пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Реците, ако имате још нешто да изјавите, оптужени? Само микрофон, да ли је укључен?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја сам тражио изјаве ових сведока који су сведочили против мене и мени су дате изјаве дванаест сведока, дванаест изјава, а не знам где је још тринаест изјава. И уопште сву документацију коју сам примио, донета ми је половично, део ми је донет на српском језику, ћирилицу, коју ја, рекао сам, да не разумем баш најбоље, а део ми је донет у преведеном тексту на

албанском. И ја предлажем, молим судско веће да ми се омогући, да ми се комплетира ова документација, она што ми недостаје, да ми се достави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога, сада само да Вас прекинем, што сада наводите, ти сведоци за које се у оптужници, Тужилац их је предложио, никада нису ни саслушани у истрази и управо зато сада прелазимо на доказне предлоге да видимо са Тужиоцем. Значи, све оно што је примљено у ово веће, од момента када је примљено, добијали сте преводе, добијали сте изјаве све на албанском језику, значи, ништа Вам половично није достављено од стране овог већа, од момента када је предмет ушао у ово веће. Ови сведоци који се у оптужници наводе, те изјаве нема ни суд, те исказе тих сведока. Значи, све што постоји у предмету ово веће Вам је доставило. Имате га у преводу на албански језик. Изволите, Тужиоче, доказне предлоге?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилаштво нема нових доказних предлога, осим оних које је навео у оптужници, за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ових доказних предлога, само Тужиоче, да ли бисте хтели да ми појасните, овде има неких, ја претпостављам да су то неке грешке, предлаже се сведок Тафај Хасан?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тафај Хасан је убијен, то је грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли од тог сведока одустајете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да. Онда има овде доказни предлог Тафај Ганимета?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Треба да стоји Тафај Софија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам то мислио касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, да појаснимо то одмах, значи, остајете при овим доказним предлозима. Сада ме интересује у вези ових доказних предлога за сведоке који током истраге нису саслушани, у вези ових навођења, Бериша Сали, Шаља Сали и тако даље, то су лица која се помињу у оптужници, то ми је јасно, али реците ми, на које околности да се саслушају сведоци Комони Целал, Марк Ђон Тући, Силе Ибер Хасај и сведок Круезиу Газменд? Ви искључите микрофон, доћи ћемо до Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То су, то су, дакле, сведоци из оптужнице и сведоци на околности догађаја који се описују у оптужници, дакле, постојања овог затвора «Паштрик» и чињенице да ли је окривљени у време које се описује у оптужници, био у Ђаковици или није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ове сведоке који се помињу у предлогу да су из Ђаковице, да ли сте током истраге покушавали те сведоке да нађете, па нисте успели? Сада их спомињете у оптужници, зашто током истраге та лица нису саслушана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та лица нису била саслушана током истраге, јер нису биле познате ове адресе, то под један, и под два, сада смо остварили изузетну сарадњу са УНМИК полицијом, тако да смо у могућности да ове сведоке доведемо на претрес, у даљем току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш предлог да се они доводе на претрес, значи да их позовемо, могуће је остварити, могућ је долазак њихов на главни претрес?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ови из Ђаковице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Помињу се неки сведоци из Албаније, из Тропаја и тако даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведоци из Албаније, то су, заправо, сведоци одбране који су предложени на околност алибија окривљеног, да ли је у критично време био у Ђаковици или у Албанији. Што се мене тиче, они мени нису потребни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У циљу утврђивања материјалне истине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Апсолутно, јер мене обавезује начело материјалне истине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац, да ли ће неке предлоге у писменом поднеску или?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Овако, госпођо, председнице, ја сматрам што се тиче тих доказних предлога Тужилаштва, да ова оптужница има по мени доста проблема. У првом реду, полазим по неком реду који сам ја саставио да, полазим од тога, Ђосић Братислав, овај сведок је сведок оптужнице, саслушању је присуствовао само представник Тужилаштва за ратне злочине. Сматрам да исказ овог сведока није валидан, обзиром да одредбом чл.251. истражни судија је био дужан на погодан начин да обавести Тужоца, односно да обавести браниоца окривљеног, о времену и месту извршења истражних радњи којима они могу присуствовати. Обзиром да ми нисмо обавештени, ни ја ни колега, док је радио колега, који је отказао пуномоћје, колега Драгољуб Тодоровић, сматрам да овај исказ сведока је невалидан и требало би да се издвоји из списка. Ситуација са сведоком Драговић Душаном, он је саслушан, овај сведок, није предложен у оптужници и у списима се налази и по том основу предлажем да и због помањкања у смислу чл.251. тачка 5. да се исказ овог сведока издвоји из списка. Оптужба предлаже даље саслушање оштећене Гаговић Раде, иста ситуација је мањкавост у смислу чл.251. тачка 5. Законика о кривичном поступку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је Рада, пардон, Гаговић Рада.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Женско.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да, Рада, јесте Рада, тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај је убијен.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да. Што се тиче исказа сведока Слободана Ковача, сматрам да је и овај исказ садржи недостатке у смислу горе наведених одредби, тако да сматрам да и овај исказ треба издвојити и да се сматра као невалидан и сматрам да ови искази су такве природе, да судска пресуда не би могла да се на њима заснива. Исказ сведока Мехметај Раде, он није непосредан сведок, он препричава, овај систем исказа рекла-казала, он прича како је разговарао са тим сведоцима када су ови дошли из Ђаковице, након извесног времена и да је те сведоке организовао, послао у МУП у Јагодини, у Крагујевцу или не знам где, и да је он организовао давање тих исказа од стране ових сведока, тако да овај исказ апсолутно нема никакав кредибилитет и сматрам да је саслушање овог сведока је губљење времена. У списима налази се исказ сведока Хусни Рамоци, исти систем као сведок Мехметај Рада, а није ништа конкретно није изложио. Сведок Шћекић Вукашин, мислим да нема исказ, мислим да у списима нема његов исказ, ја га немам и када бих имао, мислим да, читао сам тај исказ, није битно, мислим, то што немам, ја сам прочитао исказ у списима, такође није присуствовао адвокат, што је у сукобу са чл.251. став 5 и са Европском конвенцијом. Не знам зашто, из којих разлога, саслушан је сведок Тафај Хамза, а није предложен у оптужници, то је ствар Тужоца, међутим, сматрам да би, како ова изјава није оптужујућа, то је разлог што је издвојен тај исказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тафај?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Хамза. Сведок Биљана Векић је предложена као сведок у оптужници. Она је једино присуствовала, извођење доказа идентификацијом. Сматрам да је у оптужници, има једна изјава, мислим један део у оптужници образложења да је она дала неку изјаву Тужилаштву за ратне злочине, која није валидан доказ, на основу кога би се могла заснивати судска пресуда и сматрам да би ова госпођа, обзиром да је хендикепирана и због оних разлога које смо навели, да је осветнички расположена, обзиром да је овде оптужени Антон Лекај једини припадник УЧК који одговара за ратне злочине пред овим судом. Не знам, мислим да нема у списима предлог постоји за сведоке Бала Шабан, нисам видео да има исказ сведока, овог сведока у списима, као што ни за Бељај Шабана, ако нису иста лица онда исто, даље за Бериша Сали, па нема за исказе сведока Целал Комони, нема за Краснићи Асима, нема за Круезиу Газменд, нема за Љушај Халил, нема за Љушај Милена, за Марк Ђон Тући и Силе Ибер Хасај. Даље, нема за Шаља Сали и Тафај Хасан. У овом контексту, ја бих, ми смо предложили током доказног поступка у истрази, да се саслушавају сведоци Комони Целал, Марк Ђон Тући и ми смо били предложили, сведоке имам, сада не могу да се сетим који још од ових сведока, три сведока смо ми предложили. Својевремено, председнице суда, ми смо покушавали да убедимо сведоке да дођу и стварно је био обезбеђен њихов долазак и истражни судија је предузимао одређене мере безбедности њихов, али да Вам кажем право, страх је и рационална ствар доста. Ја сам покушавао да њих уверавам да долазе у Београд да дају исказе, да неће бити проблема и да ће они бити враћени на Косово на безбедан начин, али они ипак нису пристали, дајући разноврзне разлоге и ја сам својевремено предложио и овом суду сада, у овом тренутку предлажем, имајући у обзир могућности да овај суд у одређеним предметима, на пример у «Сувој реци» где су жртве из Суве реке саслушани у канцеларији Хашког трибунала у Приштини, уз обезбеђење УНМИК-овог, уз присуство и мислим да је био и господин заменик Тужиоца присутан и да је то могуће да се обавља саслушање на Косову. У том случају, ја мислим да ћемо ми моћи да пружимо и остале доказе, да Вам кажем право, јер људи, оно, било шта је било, ето ја се не устручавам да долазим, али људи се устручавају доћи и цабе је њих убеђивати, да ће доћи и да ће моћи да се враћају без икаквих проблема. Но, таква је ситуација каква нам је, нажалост, тако да још увек нису успостављене оне нити које су раније биле. Ја сматрам да би требало да судско веће овлашћује Вас или евентуално да ове радње спроводе, јер уколико ми докажемо, убедимо суд да овај човек није био тих критичних дана на Косову, онда цабе сви ови сведоци остали, шта год буду излагали, мислим по мени, по мом убеђењу, да се суд, ако утврди алиби, ако утврди да је он од априла до 15. јула није био на Косову, онда је неизводљиво да је он учинио ове радње. Стога сматрам да је претходно питање да Ви, да ово судско веће овлашћује Вас да спроводите ове радње и уколико се Ви уверите да није неопходно да се изводе други докази, да се не изводе. То је наш предлог доказни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми само, Ви сте овде изнели неку критику ових доказа, тражили издвајање ових исказа, ова четири сведока. Реците ми, неке Ваше доказне предлоге или ћете то током поступка?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја тренутно, да Вам кажем искрено, уколико суд уважаба и уколико је нормално, да је то имплицирано и са међународним субјектима на Косову, да Ви долазите или судско веће да долази или Ви као председник да Вас веће овлашћује или да се враћа у фазу истраге, није битно, ја ћу моћи да обезбедим сведоке и то велики број сведока који би дошли. У почетку када сам ја предложио

ове сведоке, претходно сам их питао, да ли ћете доћи, треба да се иде у Београд и ја сам њих својевремено уверавао да ће моћи, ја преузимам за њих одговорност да им се неће нешто десити, мада нисам ја неки фактор, али полазим од мог личног искуства, независно што сам имао понекада један огроман проблем у једном тренутку, али то сада више није битно за овај суд. Они нису хтели да дођу, увек су изражавали спремност и онај дан када смо требали да кренемо, неки кажу, ја имам неки притисак, друго, е, Богами, нисам платио неки порез, био сам остао дужан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми само Ваше доказне предлоге, то ме занима, који сведоци, на које околности, значи, без неке велике приче? Који су Ваши доказни предлози?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Ја предлажем да се саслушају сведоци Целал Комони, Марк Ђон Тући, и Силе Ибер Хасај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац боље зна Ваше предлоге.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Овај Силе Ибер Хасај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Под један, Целал Комони, други и трећи је Марк Ђон Тући, за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Ми ћемо поднеском и остале сведоке предложити суду, ради доказивања алибија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све сам ја то предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све Тужилац, значи, предложио, Ви сте сагласни са тим?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Али за технику, предлажем да се спроводе на.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Технику ћемо пробати. Да ли Ви предлагете да иде тамо председник већа да тамо обави саслушање?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо накнадно, видећемо како буде, Тужилац каже преко УНМИК полиције могу доћи на претрес, ако то будемо успели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они могу да дођу, то је једна ствар, друга ствар да ли они желе да дођу овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, та, то је мени потпуно јасно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Технички, УНМИК ће то одрадити и пружити заштиту догде и вратити их на Косово.

Тужилац остаје при доказним предлозима из оптужнице.

Бранилац оптуженог изјављује да су његови доказни предлози сведоци наведени у оптужници Комони Целал, Марк Ђон Тући, Силе Ибер Хасај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да су и ово Ваши доказни предлози Кристина Лекај?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Да, они су саслушани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лекај Петрит и Манрецај Лудовик?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Јесте, у сваком случају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Такође тражи да се из списка предмета издвоје искази сведока Ћосић Братислава, Драговић Душана, Гаговић Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте рекли?
АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Ковач Слободана.

Ковач Слободана.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Шћекић Вукашина.

Шћекић Вукашина, јер су ови сведоци саслушани, а бранилац није био присутан.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Није обавештен, није приступио, а није био ни обавештен.

Код истражног судије, а није бранилац ни обавештен о њиховом саслушању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом овог издвајања, Тужилац шта има да каже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема разлога за издвајање, тако да се противим овом предлогу. У Закону пише, може да буде присутан, а не мора да буде присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алтернативно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако нисте били присутни, не значи да је исказ неважећи.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Свака радња која је противна ЗКП је незаконита. Овде у Закону изричито каже: истражни судија је дужан да на погодан начин обавештава и под том претпоставком, када изврши ову радњу, ову обавезу, може приступити саслушању сведока. Уколико није позван бранилац, не може да саслушава. Милион пута се одлаже саслушање због тога.

Тужилац се противи овом предлогу, изјављује да нема законских разлога за издвајање ових исказа из списка.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца оптуженог, адв. Текија Вокшија да се из списка предмета издвоје искази сведока Ћосић Братислава, Драговић Душана, Гаговић Радета и Слободана Ковача, саслушаних пред истражним судијом овог суда, с

обзиром да присуство браниоца оптуженог није нужан предуслов за валидност записника.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку у овој фази, саслушају оштећени Шаља Бедри, оштећена Афијета Зеџири, оштећена Тафа Софија, сведок Тафа Хамза, сведок Тафа Ајмона, оштећени Бериша Сали, оштећени Бала Шабан, оштећени Љушај Халил, оштећена Љушај Милена, оштећена Краснићи Асима, оштећена Гаговић Рада, сведок Раме Мехметај, Хусни Рамоци, Круезиу Газменд и оштећени Керши Мехмет, па се стога данашњи главни претрес одлаже, а следећи одређује на дан 20. децембра са почетком у 10 часова, што је присутнима саопштено уместо позива.

Писменим путем позвати напред означене сведоке и њихово саслушање распоредити од 20. децембра до 23. децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 20., значи 20. почињемо, па ћемо видети како ће, ако можемо да завршимо рецимо, 20., 21. и 22., али ћемо у ове дане њихово саслушање распоредити, од 20. до 23. децембра, с тим што уколико завршимо 22., нећемо 23., видећемо, уосталом, ове сведоке из Ђаковице, питање да ли ће ти људи доћи. Ја сам, пошто су оштећени, зовемо их сада овако.

О осталим доказним предлозима, суд ће одлучити накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свему овоме, заборавили смо само оптуженог да питамо, да ли има неки доказни предлог, мимо онога што је његов бранилац већ рекао?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА